

Az Irodalmi Páholy egy Pécsen megjelenő, fiatal irodalomárok által jegyzett lap. A legújabb szám bemutatóján jártunk és interjút készítettünk a főszerkesztővel. (Képünkön Keresztesi József a lapról beszél, a bemutatóról készült galéria az interjú után található).

A NemArt Galéria adott otthont az újjászületett Irodalmi Páholy 3. lapszámához rendezett bemutatónak. Az irodalmi lapot Keresztesi József, a Jelenkor volt szerkesztője ismertette. Kiemelte, időről időre megjelennek a városban ifjú titánok, akik a kultúra népszerűsítését tűzik a zászlajukra, ami dicsérendő cselekedet. A bemutatón szerzők, szerkesztők, ismerősök, érdeklődők jelentek meg. A program részét képezte a Pécsi Püspöki Pincészet borainak kóstolója és egy rövid performansz, amely egy műalkotás születését mutatta be. Az estét a StarFunkSimples zenekar koncertje és táncos mulatság zárta a galéria pincéjében. A lapról a Pécsi Riport a jelenlegi főszerkesztőt, Mészáros Márkot kérdezte.

- Milyen körülmények között született az Irodalmi Páholy?

-A lap már több mint négy éve működik, én eleinte a szerkesztő-bizottságnak voltam a tagja. Az Irodalmi Páholy szerzői lap volt abban az értelemben, hogy akik szerkesztették, azok

Írta:

---

egyben írtunk is bele. Az alapító főszerkesztő Bartusz-Dobosi László volt, aki jelenleg is a Nagy Lajos Gimnázium tanára, az ottani diákokból, tanárokból verbuválódott a szerkesztőcsapat. A lap két és fél- három év után kezdett haldokolni; a szerkesztők és a szerzők egyre kevesebb aktivitást mutattak és egyre több külsős írás érkezett be. Mígnem elérkeztünk ahhoz a ponthoz, amikor az alapító főszerkesztő elfáradt a munkában. Azt hozzá kell tennem, hogy nem is csodálkozom. Ez egy nonprofit vállalkozás, tehát az összes szerkesztő jelen pillanatban is „csak” szerelemből csinálja. Dobosi Laci, mikor úgy érezte, ő ezt így nem tudja csinálni, megkérdezett engem, hogy volna-e kedvem átvenni a lapot. Én mindig egy kicsit rebellis tagja voltam a csapatnak; sok újító ötletem volt, viszont ezekből kevés került megvalósításra. A korábbiak egy kicsit konzervatívabb irányvonalat képviseltek, én pedig egy valamilyen módon nyitottabb, ha így tetszik, akkor a szó jó értelmében véve egy liberálisabb irányvonalat képviselek.

- Kikkel dolgozol jelenleg együtt? Mit tudnál elmondani az újság profiljáról?

- Az újság profilja úgy alakult ki, hogy én Dobosi Lacitól a váltás előtt kértem egy hónap gondolkodási időt. Ezalatt megkerestem azokat a barátaimat, ismerőseimet, akikről meg voltam és meg is vagyok győződve a mai napig, hogy jó szerkesztők és éles szemű kritikusok. Elsősorban kiemelném Fekete Richárdnak a líra- és kritikaszerkesztői munkáját, illetve Szalay Miklós grafikusként a tevékenységét. Meg kell említenem még Etlinger Mihályt, Bayer Alexandrát, és nem hivatalosan, de büszkélkedhetünk egy Jelenkoros szerkesztőnek a segítő munkájával, Görfől Balázssal. De köszönetet kell mondanunk Hegyi Mártonnak is, aki a lapszám kiadása előtt búcsúzott tőlünk.

Már a kezdetektől az volt a koncepciónk, hogy a „magas irodalmat”, ami a mai olvasó számára elitirodalomnak, egy távoli valaminek tűnik, egy kicsit közelíteni szeretnénk volna az „underground” szintérhez. Az volt az elején a kérdésselvetésünk, hogy lehet-e (én hittem és hiszek abban, hogy lehet) egy olyan lapot csinálni, ahol ez a két szféra megfér egymással. Sőt, nem is különül el egymástól, hanem a kettő között egyfajta átjárhatóságot fedezhetünk fel. Ezt az elgondolást egy különleges tördelési módszerrel, képi világgal szeretnénk megvalósítani, aminek a lényege az, hogy a szövegek ne maradjanak a klasszikus irodalmi újságok értelmében vett zárt tipográfiai struktúrák, hanem bontsuk meg ezt képekkel, grafikákkal, és illesszük össze. Ha úgy tetszik, több síkon, szövegi és vizuális szinten is szeretnénk egységet alkotni. A 21. században a vizualitás rendkívüli módon felértékelődött. Egy irodalmi lapnak talán az eladhatósága is függhet ettől. Kaptunk olyan visszajelzést, hogy míg egy hagyományos irodalmi lapot nem biztos, hogy megvesz az olvasó, az Irodalmi Pályóra lehet, hogy azt mondja: ez érdekes, hazaviszem, mert rengeteg képi és szöveges információ van benne, amik pluszjelentéseket adnak egymásnak, idő kell feldolgozni, időnként nézegetni.

- Beszéljünk a mostani lapszámról. Milyen szerzőket, témákat emelnél ki szívesen?

- Mint mindig, ennél a számnál sem volt volt az cél, hogy tematikus lapszámokat adjunk ki, viszont tetszik az a hozzáállás, hogy csinálunk egy-egy kisebb blokkot a számon belül. Ezt úgy kell elképzelni, hogy blokkonként két-három szövegről van szó, amelyek tartalmukat tekintve összekapaszkodnak. Ilyen tartalmi blokknak tekinthetjük a Kiss Tibor Noé Inkognitó című kötete kapcsán elhangzott ajánlót, amit Szolláth Dávid vetett papírra. Ez tavaly a Kultúrkertben hangzott el, ami szöveges formában is érdekes volt számunkra, főként a összeszedett, világos volta miatt. Ehhez kapcsolódik egy kis részlet a kötetből, illetve magával a szerzővel egy interjú. Egy másik egység Weöres Sándor emlékét és munkásságát idézi meg, ide tartozik egy disszertáció szövegrészlet G. István László tollából, illetve Lackfi Jánosnak egy újságcikkben talált töredékre különböző stílusokban írt versgyűjteménye, amit tulajdonképpen egy stílusgyakorlatnak, stílusparódiának is nevezhetünk, Weöres Sándorhoz játékosságában, nyelvi érzékenységében, valamint zeneiségében tud kapcsolódni. Még egy szöveget, egy Palya Beával készített interjút szerkesztettünk bele ebbe az egységbe: ez a Weöres Sándor Psyché-jére írt hangzóanyaggal foglalkozik, az átjárhatóságra kérdez rá irodalom és adaptáció közt.

Nem utolsó sorban megemlíteném Benda Balázs Kalandos történet című novelláját, ami a megjelent kötetnek a címadó novellája, illetve a melléhelyezett Keresztesi József által írt ajánlót, amit azért is tartok fontosnak, mert Benda Baláznak a személyisége, illetve az alkotómunkája számomra kifejezi magának a lapnak is a szellemiségét. Ez szerencsés találkozás volt számunkra. Az a fajta undergroundság, amivel ő nagy ívben tett az eladhatóságra, a publikációkra, és amilyen termékeny volt és frissen és könnyedén csinált ő dolgokat. Keresztesi Józsefen keresztül pedig megkaptuk az említett kötethez felhasznált összes Benda Balázs grafikát, amiket termékeny módon tudtunk beilleszteni ennek a lapszámunk a szövegei közé. Elképzelt, kitalált állatfigurákról van szó. Nagyon érdemes megnézni őket, mert rendkívül érdekes asszociációkat keltenek. Ezt továbbra is szeretnénk tartani, hogy a fotók mellé grafikákat is beemeljük.

- Térjünk rá kevésbé magasztos kérdésekre. Milyen támogatásból jelentek meg?

- Nem kapunk semmilyen olyan jellegű támogatást ehhez a laphoz, amiből akár csak egy fél fizetést tudnánk finanszírozni, ezért nagyon labilis a lapnak a helyzete. Tavaly a Nemzeti Civil Alapprogram, illetve idén a Nemzeti Kulturális Alap pályázatán nyertünk kisebb összeget, ez jelen pillanatban még két szám kiadására elég.

Írta:

A szerkesztőknek és a szerzőknek abszolút lojalitása, illetve a dolog iránti elkötelezettsége működteti a lapot, ami azt is magában rejti, hogy ki tudja, hogy meddig sikerül folytatnunk a szélmalomharcot. Nagyon bízom abban, hogy további támogatókra, mecénásokra tudunk szert tenni. Szeretnénk megismerkedni olyan emberekkel, akiknek szintén szívügye ez a lap. Az Irodalmi Páholy sose lesz és nem is akar széles körnek szóló populáris lap lenni, viszont ez a mentalitás megkívánja a támogatóktól is az elkötelezettséget.

- Hol lehet hozzáférni az Irodalmi Páholyhoz? Csak Pécssett, vagy esetleg országos terjesztésről beszélhetünk?

- Számomra tetszetős, viszont marketing szempontjából nem kifizetődő, hogy önreklámmal, kézzől kézre terjed a lap. Ismerősök adják ismerősöknek, Pécssett egyedül a Bagolyfészekben kapható, ott keressétek. Az előző főszerkesztő kitaposott néhány utat más városokban, de sokszor többre kerül a postaköltség, mint amennyit az eladott lapok után kapunk.

- Online terjesztésre nem gondoltatok?

- Irodalmi lapot ma nagyon kevesen vásárolnak. Az online megjelenés esetében lehetne számítani egy előfizetői bázisra, illetve egy másik csoportra, akik nem biztos, hogy megvennék a lapot, de interneten elolvasnák. Elképzelhető az a verzió is, hogy akik online elolvassák, felkelti a figyelmüket a lap és megvásárolják azt. Tehát a válaszom: igen, tervben van az online megjelenés.

- Milyen terveitek vannak a jövőre nézve? Az Irodalmi Páholy szeretne megmaradni irodalmi lapnak, vagy szeretnétek egyéb lehetőségeket is kipróbálni?

- A közeljövőben szeretnénk egy olyan alkotói-művészeti közösséget életre hívni, akik nem csak irodalmárok: képzőművészek, zenészek, filozófusok, akik gyakorlatilag egy platformon lehetnének az egész szerkesztőséggel, és volna egyfajta kulturális körforgás, áramlás. Erre voltak példák régebben Pécs történetében, mi ezt a hagyományt szeretnénk feleleveníteni, és valahogy bemozdítani az ártatlannak hitt szemlélőket, hogy legyen véleményük: kritizálják meg, vagy fejezzék ki a tetszésüket. Itthon még nagyon bátortalanok az emberek. Külföldön ez teljesen máshogy működik. Ott érzik, hogy a kultúrában is vannak jogaik. A kortárs kultúrában a minőségi kultúrához való jogunk elég rendszeren a sárba lett tiporva. Erre vonatkozólag is

A „magas irodalom” találkozása az „underground”-dal

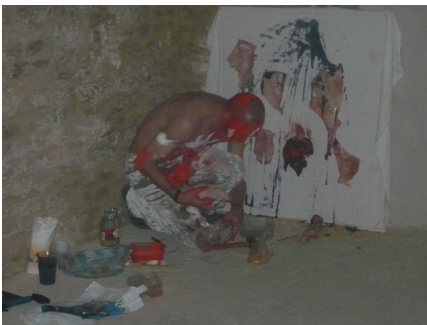
Írta:

---

szeretnénk egyfajta mértéket adni, és ebből nem csak az irodalmárok, hanem egy ösztüművészeti közösség részesülhetne, amihez természetsszerűleg a befogadó közönség is hozzátartozik, hiszen kinek csinálnánk, ha nem nekik?

Az alkotáshoz megfelelő "ruhát" kell felvenni

Készül a mű

A „magas irodalom” találkozása az „underground”-dal

Írta:

A NemArt Galériában érdeklődve figyelik a fejleményeket

Az estét kiszínezték a Star Funk Simplek tagjai